

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 9. Potentia Dei quanta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. VI. Magi conuersi exemplo diuina bonit. immensitas docetur. 88

nes, vt non desisterent ab oratione ad cælum mittenda, Basilius, non antè cessauit, quàm schediasma per aërem delatum ab omnibus videretur in manibus D. Basiliij deponi. S. Pater autem, postquam Deo gratias retulit, En, inquit, peccator, agnoscis has litteras? illo dicente, agnoscere se, nempe manu sua scriptas, chartam dirupit, maritumque suæ coniugi, adiecta rectè deinceps viuendi regula, tradidit, tota ciuitate Cæsarea gaudente, & potentissimam Dei clementiam prædicante.

IX.
POTENTIA
DEI QUANTA

Multa hinc possent trahi vtilia documenta, ac præsertim illud de charitate fraterna, qua vxor maritum, maritus vxorem, frater fratrem, soror sororem, aut socius quicumque vel amicus socium vel amicum obligatus est ad Deum adducere; dum eum adducit ad Sacerdotem, & confessionem, ac pœnitentiam. Sed ego illud solum hîc vrgeo pœnitentiæ motiuum, quod à potentia Dei sumitur. Ea enim non solum est tanta, vt nullus sit tam magnus rex, aut tyrannus, quem, si delinquat, plectere non possit; verùm etiam, vt nullus peccator tam sit desperatus, tam consceleratus, tam Phlegethonti propinquus, vt eum non possit eripere è manibus inimici. Quod, vt credamus, persuadet nobis facilè infinita eius potentia, ad faciendum quidquid voluerit, sine termino aut limite aliquo, siue numerum spectes, siue magnitudinem & perfectionem. Hinc nomen est illi, *Omnipotens*, cuius Exod. 15. 30. omnipotentia eò se extendit, vt facere possit res omnes, quas infinita sua sapientia videt esse possibles, seu in quibus non sit contradictio, si fiant; iuxta illud Ieremiæ: *Numquid mihi difficile erit omne verbum?* & Angeli: *Non erit impossibile apud Deum omne verbum.* Hinc consequens est 1. quòd Deus de nouo possit facere infinities plures res, quàm fecerit; quia totum, quod factum est, quasi nihil est si cum eo, quod facere potest, conferatur. Qua de causa ait Ecclesiasticus: *Multa abscondita sunt maiora his; pauca enim vidimus operum eius.* Et si ergo mirabilis est Deus in ijs, quæ fecit, longè tamen mirabilior est in ijs, quæ facere potest; nec vlla cogitatio potentiam eius potest assequi. 2. Quòd possit Deus facere quidquid voluerit in rebus, quas iam fecit, mutans illas & transmutans pro libitu suo. Quia teste sapiente, *ipse est omnipotens super omnia opera sua.* Sic fecit non tantùm vt sol curreret S. Thom. 1. p. q. 105. a. 6. Eccli. 43. 30.

L

per.

per cælum, sed etiam vt ad Iosue imperium subsisteret, & tempore Ezechia retrocederet; itemque, vt, tempore Passionis, lumen suum mundo negaret. Ita & in aëre, in aquis, in terris mirabilia facit. 3. Quòd possit omnipotentia Dei exequi, quidquid eius voluntas potest velle, nam si Deus aliquid efficaciter vellet, quòd efficere non posset, esset miserabilis, & non Deus. Quare sicut omnia, quacumq; voluit Deus, fecit, ita facere potest quæcumque voluerit. *Subest enim tibi, cum volueris, posse*, ait sapiens. Ne fas est igitur de omnipotentia dubitare ei, cui de voluntate Dei constat; & si non constat, dicendum est: *Domine, si vis, potes*. Constat autem, Deum nolle mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat. Non est igitur dubitandum, eum posse quemcumque peccatorem educere è lacu miseræ suæ.

X.

POTENTIA
DEI ETIAM
HOMINIBUS
COMMUNICA-
TA.

Hæc potentia Dei est talis, vt illi à se & natura sua competat, neque aliter ope indigeat. Ex bonitate tamen sua creaturas quoque participes facit eiusdem potentia, ita vt vnaquæque facere possit, quæcumque suæ naturæ propriæ conueniunt. Homini- bus autem & Angelis aliam quamdam altiore excellentioreque potentiam addit, quàm habeant per naturam suam, dum illos adhibet vt instrumenta & coadiutores, ad res multas ipsius omnipotentia proprias, teste Apostolo, qui ait: *Omnia possum in eo, qui me confortat*. Ad omnipotentiam pertinet peccata dimittere, vnde cum Christus Paralytico dixisset; *Confide, fili, remittentur tibi peccata tua, quidam de Scribis dixerunt intra se: Hic blasphematur*; quia eum non crediderunt esse Deum. Hanc summam potestatem iniuriæ diuinæ remittendæ, meritò Deus sibi reser- uasset; aut solis angelis dedisset, aut vni Pontifici Romæ concessisset. Et fuisset adhuc magna gratia, si spe veniæ obtinendæ omnes peccatores Romam vsque excurrere debuissent; at tanta est elementia Iudicis summi, vt Apostolis, eorumque successoribus Episcopis, & sacerdotibus dederit auctoritatem ac potestatem remittendi ac retinendi peccata: Ad Petrum dixit: *Tibi dabo clauem regni calorum; & quodcumq; ligaueris super terram, erit ligatum & in calis; & quodcumq; solueris super terram, erit solutum & in calis*. Deinde omnibus Apostolis: *Amen dico vobis, quacumq; alligaueritis super terram, erunt ligata & in calo, & quacumq; solueritis super terram,*

Psal. 113. 11.

Sap. 12. 18.

Matth. 8. 2.

Phil. 4. 13.

Matth. 9. 2.

Matth. 16. 19.

Matth. 18. 18.